

prima instanță: D.Șuşchevici
instanța de apel: A.Panov, N.Simciuc, A.Minciuna

dosarul nr.3ra-491/17

ÎN C H E I E R E

12 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecător
judecători

Valentina Clevadi
Dumitru Mardari, Iuliana Oprea

examinând admisibilitatea recursului declarat de Departamentul Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Liuba Brînzoi împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale și Departamentului Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2016, prin care s-a admis apelul declarat de către Brînzoi Liuba, s-a casat hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 29 mai 2015, în partea respingerii cerințelor privind obligarea Departamentului Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova la achitarea îndemnizației pentru îngrijirea copilului, cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, prin care s-a obligat Departamentul Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova să efectueze calculul și să-i achite Liubei Brînzoi îndemnizația lunară pentru îngrijirea copilului, în rest cu menținerea hotărârii,

c o n s t a t ă :

La 20 octombrie 2014, Brînzoi Liuba s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale (în continuare CNAS) și Departamentului Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne (în continuare Departamentul Poliției de Frontieră al MAI) cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, din căsătoria sa cu Vasile Brînzoi, înregistrată la 17 octombrie 2009, la 20 februarie 2012 s-a născut fiica Emilia Brînzoi, fapt confirmat prin certificatul de naștere seria NA-VI 1463547 eliberat de OSC Botanica mun. Chișinău.

Susține Brînzoi Liuba că, până la nașterea fiicei sale, începând cu 19 martie 2010, s-a aflat în serviciul militar prin contract, în cadrul Serviciului de grăniceri, care prin Legea nr. 283 din 28 decembrie 2011 a fost reorganizat în Departamentul Poliției de Frontieră al MAI.

Afirmă reclamanta că, la 21 iunie 2012 i-a fost acordat concediu pentru îngrijirea copilului, iar la 17 martie 2013 a revenit la locul de muncă, astfel încetându-se concediul de îngrijire a copilului.

În luna martie 2012, Brînzoi Liuba a depus la CTAS Cantemir actele pentru obținerea indemnizației pentru creșterea copilului, fiindu-i stabilită indemnizația pentru îngrijirea copilului în sumă de 300 lei/lunar, ca și unei persoane neasigurate.

La 22 septembrie 2014, Brînzoi Liuba s-a adresat CTAS Cantemir cu cerere prealabilă, prin care a solicitat stabilirea indemnizației corecte pentru îngrijirea copilului.

Prin răspunsul nr. 01-02/09-1009 din 24 septembrie 2014 CTAS Cantemir i-a refuzat în admiterea cererii, comunicându-i că, MAI nu alocă surse financiare în bugetul de asigurări sociale. Totodată i-a fost comunicat că, prin Legea nr. 93 din 29 mai 2014, au fost operate modificări în art. 14 din Legea nr. 162-XV din 22 iulie 2005 cu privire la statutul militarilor, conform cărora indemnizațiile acordate pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani se plătesc la locul de serviciu al militarului prin contract, din bugetul de stat. Prevederile Legii nr. 162-XV din 22 iulie 2005 cu privire la statutul militarilor se aplică în privința militarilor-persoanelor angajate în serviciu, în structurile cu statut militar, dar nu în Departamentul Poliției de Frontieră al MAI. Mai mult, în baza unei cereri scrise, persoanelor indicate, după expirarea concediului de maternitate, li se acordă concediu parțial plătit pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani, cu achitarea indemnizației din bugetul asigurărilor sociale de stat.

Brînzoi Liuba consideră că, răspunsul CTAS Cantemir este neîntemeiat, deoarece în conformitate cu art. 52 al Legii nr. 283 din 28 decembrie 2011 cu privire la Poliția de Frontieră, polițiștii de frontieră sunt supuși asigurării obligatorii de stat, iar conform art. 4 alin. (1) al Legii nr. 489 din 08 iulie 1999 privind sistemul public de asigurări sociale, în sistemul public sunt asigurate obligatoriu prin efectul legii persoanele numite la nivelul autorității executive.

Indică Brînzoi Liuba că, venitul mediu lunar al său, în ultimele 6 luni lucrate deplin, a constituit 4 431,88 lei, astfel indemnizația lunară pentru îngrijirea copilului constituie 1 329,56 lei.

Solicită, recunoașterea ilegală a răspunsului CTAS Cantemir nr. 1-02/09-1009 din 24 septembrie 2014; obligarea CNAS să recalculeze indemnizația lunară pentru îngrijirea copilului Emilia Brînzoi, născută la 20 februarie 2012, în mărime de 1 329,56 lei de la nașterea copilului și până la 17 iunie 2013 și repararea prejudiciul moral.

Prin hotărârea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 29 mai 2015 acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 03 februarie 2016 a respins apelul declarat de Liuba Brînzoi și a menținut hotărârea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 29 mai 2015.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 19 octombrie 2016 s-a admis recursul declarat de către Brînzoi Liuba, s-a casat decizia Curții de Apel Chișinău din 03 februarie 2016 și s-a restituit pricina la rejudecare.

Rejudecând pricina, Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 30 noiembrie 2016 a admis apelul declarat de către Brînzoi Liuba, a casat hotărârea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 29 mai 2015, în partea respingerii cerințelor privind obligarea Departamentului Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova la achitarea indemnizației pentru îngrijirea copilului și a pronunțat în această parte o nouă hotărâre, prin care a obligat Departamentul Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova să efectueze calculul și să-i achite Liubei Brînzoi indemnizația lunară pentru îngrijirea copilului Emilia Brînzoi, născută la 20 februarie 2012, în mărime de 1 329.56 lei de la nașterea copilului și până la 17 iunie 2013, în rest hotărârea s-a menținut.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 28 februarie 2017, Departamentul Poliției de Frontieră al MAI a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a cererii de chemare în judecată depusă de Departament Poliției de Frontieră al MAI, cu admiterea cerințelor intimitei, Brînzoi Liuba, înaintate față de CNAS.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, deoarece instanța a interpretat eronat legea, și anume, pct. 16 și 21 lit. c) din Regulamentul cu privire la condițiile de stabilire, modul de calcul și de plată a indemnizațiilor pentru incapacitate temporară de muncă, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 108 din 03 februarie 2005, precum și art. 14 alin. (7) și alin. (71) al

Legii cu privire la statutul militarilor nr. 162 din 22 iulie 2005, care nu era în vigoare la momentul apariției dreptului intimatei.

Consideră recurentul că, instanța de apel eronat a examinat pretențiile intimatei înaintate față de acesta, or, Brînzoi Liuba a înaintat în instanța de apel o nouă pretenție, privind obligarea Departamentului Poliției de Frontieră al MAI la calcularea și achitarea indemnizației lunare pentru îngrijirea copilului, astfel a majorat cuantumul pretențiilor, ceea ce potrivit art. 372 alin. (3) CPC este inadmisibil.

Recurentul a menționat că, obligarea Departamentului Poliției de Frontieră la achitarea indemnizației de referință, contravine circumstanțelor de fapt și de drept al litigiului în cauză, or, la momentul nașterii copilului, Brînzoi Liuba a fost încadrată în serviciul militar prin contract și asupra acesteia se răsfrângeau prevederile Legii cu privire la statutul militarilor nr. 162 din 22 iulie 2005, în redacția din 20 februarie 2012.

În plus, specifică recurentul că, Brînzoi Liuba, fiind militar prin contract, a fost supusă asigurării obligatorii de stat potrivit art. 20 al Legii cu privire la statutul militarilor nr. 162 din 22 iulie 2005.

În aceeași ordine de idei, evidențiază recurentul că, în temeiul pct. 60 din Regulamentul cu privire la modul de stabilire și plată a indemnizațiilor adresate familiilor cu copii, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 1478 din 15 noiembrie 2002, responsabilitatea pentru corectitudinea stabilirii și calculării indemnizațiilor o poartă CNAS și casele teritoriale, în conformitate cu legislația.

Ca urmare, nu există temei legal de a fi încasată o astfel de indemnizație.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa participanților la proces la 19 decembrie 2016 (f.d. 173) și recepționată de recurent la 02 ianuarie 2017, recursul declarat la 28 februarie 2017, se consideră depus în termen.

Verificând legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de Departamentul Poliției de Frontieră al MAI urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Departamentul Poliției de Frontieră al MAI este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Completul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține că argumentele invocate de Departamentul Poliției de Frontieră al MAI în cererea de recurs poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar. Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Departamentul Poliției de Frontieră al MAI, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Departamentul Poliției de Frontieră al MAI ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de Departamentul Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

Valentina Clevadi

judecători

Dumitru Mardari

Iuliana Oprea